

ಅಂಟಕೊಂಡಿದ್ದ ಗನ್ ಹೋಸ್ ಸರ್ಕಾರ್ ನಲ್ಲಿದ್ದರು. ಜೀವಿಸಿದ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಎಷ್ಟೇ ಬಬ್ಯರ ಜೊತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನಿಯಿದ್ದ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ, ಮಾದೇಶ ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ಜೀವಿಸಿ ಬಳಿ ಬ್ಯೋಕ್ ನಲ್ಲಿ ಅರ್ಮ್ಯೂಂಮೋಂದಿಗೆ ಮಾತಿಗಿಳಿದ.

“ಏನ್ ಪ್ರಾಭುಂ, ಅರ್ಮ್ಯೂಂಫೇಣ್ಲೋ?”

“ಯೇ... ಅದೇ ನಂಜಗೂಡಿನಲ್ಲಿರೋ ಚೈವಧಿ ಘಾಕ್ಕರೀಲಿ ಐದಾರು ಮಂದಿಗೆ ಕೋವಿದ್ ಇದ್ದಂತೆ. ಬರ್ಜಾಬಿ ಎಂಬು ನಾರು ಮಂದಿಗೆ ರೀಗ್ ಇಚ್ಹೋದರೆ. ಅದ್ದೇ ಹಿಂ ಹೇಳವರೆ ನಂಜನಗೂಡಿನ ರಸ್ತೆಗೆಲ್ಲಾ ಬಂದ್ ಮಾಡಿ ಅಂತ. ಇರುವೆ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬಾರದರೆ. ಮೊದಲು ವೋಗಿ ಸಾಹೇಬ್ ಮಾತಾದಿಸು. ಭಾಳ ಗರಂ ಅಗವರೆ” ಅಂದ.

ಮಾದೇಶ ಬ್ಯೋಕ್ ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು, ಲಾರಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಕ್ಯಾಪ್ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ರಾಜಪ್ಪರ ಮುಂದೆ ಸೆಲ್ಲುಕ್ಕೊ ಹೊದೆದು ನಿಂತ.

“ಯೂ ಯೂಸಲೇಸ್ ಪಕ್ಕ ಪೆಲ್ಲೋ... ಎಮ್ಮೋ ವೋನ್ ಮಾಡೋದು ನಿನಗೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಕೊಂಡು ಉರಿತಿದೆ ಅಲ್ಲಿ ಮನೇಲಿ ಕೂಡೊಂಡು ತರಿತಿದ್ದ, ಕುಕ್ಕೋ ಪೆಲ್ಲೋ.”

ರಾಜಪ್ಪರ ಕೋವದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಲು ಹೋಗದ ಮಾದೇಶ ಕುಕ್ಕೋ ಪೆಲ್ಲೋ ಪದದ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದ. ಒಂದರು ಗಳಿಗೆ ಕಳೆದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು ‘ಕುಕ್ಕೋ ಫೆಲ್ಲೋ’. ಸ್ವಲ್ಪ ನಿರಾಳವಾದ ಮಾದೇಶ ಅವರ ಪಕ್ಕ ಸರಿದು ನಿಂತ.

“ರೀ, ಒಬ್ಬರೂ ಈ ಕಡೆಯಿಂದ ಆ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗ್ಗಾರದು ಕಣ್ಣೀ ಅಫ್ರವಾಯ್ತ್ರು” ಎಂದು ಎಷ್ಟೋಗಿಗೆ ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟಿರು. ಆ ಎಷ್ಟೇ ಇವರಿಗೆ ಬಂದು ಸೆಲ್ಲುಕ್ಕೊ ಹೊದೆದ ಅಲ್ಲಿಂದ ದೂರ ಸರಿದ.

“ಯೇ ಮಾದೇಸ್, ನಿನ್ನ ಬ್ಯೋಕ್ ಅಲ್ಲೇ ಆ ಕಾಡು ಅಫ್ಫಿಸಿನೊಳಗೆ ಇಟ್ಟು ಬಾರೋ” ಎಂದು ಜೀವು ಹತ್ತಿದರು. ಮಾದೇಶ ಬ್ಯೋಕ್ ಹತ್ತಿ ಕಾಡು ಅಫ್ಫಿಸಿನೊಳಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಜೀವು ಹತ್ತಿ ಹೊರಟಿ. ಜೀವು ಕಾಡು ಕಕ್ಕೇರಿಯನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಂಡು ನೂರಿದೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತಾ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಸರ್ಕಾರ್ ಕಡೆ ಹೋರಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಜೀವು ಬಳ್ಳಾಳ್ ಸರ್ಕಾರ್ ದಾಟಕೊಂಡು ಎಚ್.ಡಿ ಕೋಟಿ ರಸ್ತೆ ಕಡೆಗೆ ದಾಟಿತು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬೀಳ್ ತಂಡಗಳು ಇದ್ದವು. ಕೊನೆಗೆ ಜೀವು ರಿಂಗ್ ರೋಡ್ ತಲುಪಿತು. ಸದಾ ಬಿಜಯಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ಕೋಟಿ ರಸ್ತೆ ಖಾಲಿಯಿತ್ತು.

ಜೀವು ನಿಂತ ಮೇಲೆ, ಮನೆಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ವೋನು ಬಂತು. ಕೂಡಲೆ ಜೀವಿಸಿದ ಕೆಳಗಿಳಿದ ಮಾದೇಶ, ಅದರ ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತು ರಿಸ್ವೆ ಮಾಡಿದ. ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಅಮ್ಮ ಒಂದೇ ಉಸರಿಗೆ, “ಮಾದೇಶ, ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಉಸಾರಿಲ್ಲ ಕಣ್ಣಾ. ಉಸಿರಾಡೋಕೆ ಕವ್ವ ಅಗ್ರಿದ್” ಎಂದರು.

“ಈ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಮನೆಲೇ ಇದ್ದಾರಾ?”

“ಹೋದು.”

ಅವರಿಗೆ ವೋನ್ ಕೊಡು ಎಂದು ಹೇಳಿ, “ಚಿಕ್ಕಪ್ಪಾ, ನಿವು ಮತ್ತೆ ರಂಗಪ್ಪ ಡಾಕ್ಟರ್ ಅವರನ್ನೇ ನೋಡಿ. ಅಲ್ಲೇ ಇರಿಸಿ ತ್ರಿಪ್ಪು ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಬಸು. ನಾನೇಗ ಡ್ರೂಟಿ ಮೇಲಿದ್ದಿನಿ. ಸಂಜೆ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ವೋನ್ ಮಾಡ್ಡಿನಿ. ದುಡ್ಡಿದೆ ತಾನೆನ್?” ಎಂದು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನಿಗೆ ಹೇಳಿದ.

“ದುಡ್ಡಿ ಇದೆ ಕಣ್ಣೋ ಮಾದೇಶ. ನಿನ್ನ ಆರಾಮಾಗಿ ಡ್ರೂಟಿ ಮಾಡು. ಬೇಡಂದ್ರೂ ಕೆಳದೆ, ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ್ನೇ ನಿನಗೆ ವೋನು ಮಾಡಿದ್ದು” ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ವೋನು ಇಟ್ಟಿರು. ಅವರ ದ್ವೀರ್ಘ ನೋಡಿ ಸಮಾಧಾನ ಆದ್ದು ಬಂದ್ರಾರಿ ಮನಗೆ ಹೋಗ್ಗೆ ಬಂದರೆ ಸರಿ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸಿತು ಅವನಿಗೆ. ಅದರೆ ಹೇಗ್ಗೆ ಕೇಳೋದು? ಅದೂ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ? ಈ ರಾಜಪ್ಪನಿಗೆ ಆ ಎಷ್ಟೇ ಭಯ. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ